

“Dos mil anys d’espera del Senyor”

Jesús s'ha quedat en l'Hòstia Santa per nosaltres!: per a restar al nostre costat, per a sostenir-nos, per a guiar-nos. —I amor, únicament amb amor es paga. —¿I per què no haurem d'acudir al Sagrari, cada dia, ni que sigui només uns minuts, per portar-li la nostra salutació i el nostre amor de fills i de germans? (Solc, 686)

4 de novembre

El nostre Déu ha decidit de romandre en el Sagrari per alimentar-nos, per enfortir-nos, per divinitzar-nos, per fer eficaços la nostra feina i el nostre esforç. Jesús és simultàniament el sembrador, la llavor i el fruit de la sembra: el Pa de vida eterna.

(...) Així espera el nostre amor, des de fa prop de dos mil anys. És molt de temps i no és gaire temps: perquè, quan hi ha amor, els dies volen.

Em ve a la memòria una encantadora poesia gallega, una d'aquestes Cantigues d'Alfons X el Savi. La llegenda d'un monjo que en la seva simplicitat, suplicà a Santa Maria de poder contemplar el cel, mal que fos un instant. La Verge acollí el desig i el bon monjo fou traslladat al paradís. Quan en va tornar, no coneixia cap dels estadants del monestir: la seva oració, que a ell li havia semblat brevíssima, havia durat tres segles. Tres segles no són res per un cor

amant. Així m'explico aquests dos mil anys d'espera del Senyor en l'Eucaristia. És l'espera de Déu, que estima els homes, que ens busca. que ens vol tal com som —limitats, egoistes, inconstants—, Però amb la capacitat de descobrir el seu afecte infinit i de lliurar-nos a Ell enterament. (És Crist que passa, 151)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/dos-mil-
anys-despera-del-senyor/](https://dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/dos-mil-anys-despera-del-senyor/) (09/08/2025)